ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការខេត្តកណ្តាល
សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ
លេខ : ៥១ អ.ក ចុះថ្ងៃទី ០២
ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០០
សាលក្រម
លេខ : ៣១ (ក) ចុះថ្ងៃទី ៣០
ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០០

សាលក្រមនេះក្លាយជាសាលក្រមស្ថាពរចាប់ពីថ្ងៃ ៣១-០៧- ២០០០ នេះតទៅដោយគូភាគី ពុំបានចូលប្តឹងតវ៉ា ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

កណ្តាល,ថ្ងៃទី ៣១ ខែ ០៧ ឆ្នាំ ២០០០
ក្រឡាបញ្ជី
[redacted]

បានឃើញ
ប្រធានតុលាការខេត្ត
[redacted]

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការខេត្តកណ្តាល

បង្កើតឡើងតាមច្បាប់ស្តីអំពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពសាលាជំរះក្តី នៃ រដ្ឋកម្ពុជា ដែលប្រកាសឱ្យប្រើតាមក្រឹត្យលេខ: ០៦ក្រ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

បានបើកសវនាការជាសាធារណៈ នាទីតុលាការខេត្តកណ្តាលនៅថ្ងៃទី ៣០ ខែ ឧសភា កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០២ ដោយមានសមាសភាពចូលរួមដូចតទៅ :

ចៅក្រមជំនុំជំរះ
លោក [redacted] ប្រធានតុលាការខេត្តកណ្តាល

តំណាងអយ្យការ
លោក [redacted] ព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការខេត្តកណ្តាល

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ
លោក [redacted] ក្រឡាបញ្ជីតុលាការខេត្តកណ្តាល

តំណាងមេធាវី
លោក [redacted]

ជើម្បីជំនុំជំរះ :

-ឈ្មោះ **ចា សត** អាយុ ២៥ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ កើតនៅភូមិនរាល ឃុំមានជ័យ ស្រុកឈូក ខេត្តកំពត សាសនាព្រះពុទ្ធ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃស្នាក់នៅតាមសួនច្បារ របររកស៊ី កម្មករសំណង់ នៅលីវ ឪពុកឈ្មោះ **ចា សជ** (ស្លាប់) ម្តាយ ឈ្មោះ **ឧ សរ** (រស់) ទោសពីមុន *គ្មាន* ។

-ឈ្មោះនេះត្រូវចាប់ខ្លួនកាលពីថ្ងៃទី ៣១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០០ ត្រូវចោទពីបទប្លន់ តាមមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចភូមិព្រែកឯង ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី ៣១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០០ ។

តាមរបាយការណ៍របស់អធិការនគរបាលខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០០ និង ដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរលេខ : ០៨១ ដកសព ចុះថ្ងៃទី ១៣ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០០ របស់ព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការខេត្តកណ្តាល ។

ការប្រព្រឹត្តរបស់ជនជាប់មានដូចតទៅ

នៅថ្ងៃទី ៣០ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០០ ម៉ោងប្រហែល ០៨ ឈ្មោះ ធ ផ ជាជនរងគ្រោះបានទៅលេងផ្ទះបង ឈ្មោះ ញ គញ នៅភូមិព្រែកឯង ឃុំព្រែកឯង ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល ហើយបានសម្រាកដោយទុកម៉ូតូរបស់ខ្លួនម៉ាក C៧០

គុបពណ៌ទឹកសមុទ្រនៅក្រោមផ្ទះបងនោះមួយយប់ ។

នៅវេលាម៉ោងប្រហែលជា ១១យប់ ក្រុមចោរមួយក្រុមមានគ្នា ០៣នាក់ បានចូលទៅកាច់របងដែកផ្ទះលោក ញ គញ នោះ ហើយសែងម៉ូតូនោះលើករំលងរបងដែកមកក្រៅ ហើយកាច់ជន្ទល់ម៉ូតូដែលជាប់សោឱ្យរវៀចរួចជិះឌុបគ្នាសំដៅក្រុងភ្នំពេញ ប៉ុន្តែជិះបានបន្តិចម៉ូតូនោះអស់សាំង ហើយក៏បណ្តើរម៉ូតូនោះមកដល់ស្ពានច្បារអំពៅត្រូវកងរាជអាវុធហត្ថឆែកឆេររកកាតម៉ូតូ ។ គ្មានកាតម៉ូតូ ចោរពីនាក់បានសុំកងរាជអាវុធហត្ថទៅយកកាតម៉ូតូនៅឯផ្ទះហើយឆក់ឱកាសនេះគេចខ្លួនបាត់តែម្តង ។ នៅសល់ចោរម្នាក់ដែលនៅចាំម៉ូតូឈ្មោះ ឃ សគ បានសារភាពប្រាប់សមត្ថកិច្ចទៅក្រុមខ្លួនបានលួចម៉ូតូនេះមកពីស្រុកកៀនស្វាយ ។ ភ្លាមនោះសមត្ថកិច្ចបានចាប់ខ្លួនបញ្ជូនទៅតុលាការក្រុងភ្នំពេញនៅថ្ងៃទី ៣១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០០ ។

នាពេលសវនាការ

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ឃ សគ បានឆ្លើយថា នៅថ្ងៃកើតហេតុបំណងទៅហូបបាយនៅសួនថ្មី ពេលនោះមានមនុស្សពីរនាក់បបួលទៅហូបស្រានៅបូឌិញ ។ លុះហូបស្រាហើយ បបួលខ្ញុំជិះម៉ូតូឌុបទៅច្បារអំពៅឆ្លងស្ពានឆ្ពោយទៅកើត នៅម៉ោងប្រហែល ០៩យប់ ទៅដល់កន្លែងមួយមានក្លោងទ្វារស៊ីម៉ង់មានរូបប្រាសាទ ពេលនោះម៉ូតូឌុបចេញទៅវិញ រួចពួកខ្ញុំដើរចូលទៅក្នុងប្រហែលជិតមួយគីឡូ ទៅដល់គេឱ្យខ្ញុំអង្គុយចាំនៅមាត់ផ្លូវ ។ ពីរនាក់ដើរចូលទៅក្នុងបាត់ប្រហែលពីរបីម៉ោង ឃើញពីរនាក់បណ្តើរម៉ូតូគុបពណ៌ទឹកសមុទ្រ មើលឃើញដោយភ្លើងរបង ។ បណ្តើរមកដល់ថ្នល់ជាតិរួចជិះម៉ូតូជាមួយគ្នាអាខ្ពស់ជាអ្នកបើក ខ្ញុំជិះក្រោយបំផុត អាកណ្តាលកំពស់ប្រហែលគ្នាសំបុរស ។ ជិះបានបន្តិចអស់សាំងបានហៅរឺម៉កសណ្តោងដល់ស្ពានច្បារអំពៅបណ្តើរចូលហាង (ឬ ជិតភ្លឺ) ។ ផឹកកាហ្វេរួចបណ្តើរម៉ូតូឆ្លងស្ពាន ដល់ចុងស្ពាន ត្រូវប៉េអឹមសួររកកាតគ្រីអាពីរនាក់ថាកាតគ្រីនៅផ្ទះ ។ ប៉េអឹមឱ្យទៅយកម្តងមួយៗរហូតអស់ពីរនាក់ ។ ខ្ញុំប្រាប់ប៉េអឹមថាម៉ូតូលួចគេ ។

-ជនរងគ្រោះឈ្មោះ ឆ ឋ បានឆ្លើយថា ខ្ញុំបានផ្ញើរលិខិតឱ្យអ្នករងគ្រោះឈ្មោះ ញ គញ រួចហើយ ។ ហើយនាពេលសវនាការជននេះក៏បានបញ្ជាក់ច្បាស់ថា ខ្លួនបានជួយលើកម៉ូតូអុកបំបាក់ជន្ទល់ដែលជាប់សោ ដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការធ្វើដំណើរ ។

-តាមចម្លើយរបស់ឈ្មោះ ឆ ឋ ដែលជាជនរងគ្រោះបានបង្ហាញឱ្យឃើញថា ផ្ទះកើតហេតុមានរបងព័ទ្ធជុំវិញកំពស់ប្រហែល ២.៥០ម៉ែត្រ រួមទាំងមានចរឹងដែកផង ហើយនៅចំណុចលើកម៉ូតូឆ្លោះរបងមានបាក់បែកនូវចរឹងដែក ។ ចំណុចនេះល្មមជឿបានថា ការប្រព្រឹត្តរបស់ជនជាប់ចោទ ពិតជាមានការចូលរួម ពីសំណាក់ជនផ្សេងទៀតក្រៅឈ្មោះ ឃ ស ។

-ឈ្មោះ ឃ សគ បានឆ្លើយថា ខ្លួនឃើញច្បាស់ថាម៉ូតូដែលបក្ខពួកខ្លួនយកមានជាប់សោរជន្ទល់ ចំណុចនេះកាន់តែបញ្ជាក់ឱ្យឃើញថាឈ្មោះ ឃ សគ ពិតជាបានដឹងច្បាស់នូវអំពើរបស់បក្ខពួក និង មានចេតនាចូលរួមប្រព្រឹត្តបទល្មើសដោយពិតប្រាកដ ។

-ពិតមែនតែជនល្មើសពីរនាក់ទៀត ពុំមានសាវតាជាតិ ហើយត្រូវតំណាងអយ្យការបង្គង់បណ្តឹងអាជ្ញា ។ ប៉ុន្តែភស្តុតាងគួរល្មម និង បញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា នៅក្នុងពេលប្រព្រឹត្តបទល្មើសមានមនុស្សបីនាក់ចូលរួម ។

-តាមកំណត់ហេតុឃាត់ខ្លួនរបស់អធិការនគរបាលខ័ណ្ឌចំការមន បានបញ្ជាក់ច្បាស់ថា ខ្លួនបានឃាត់ខ្លួនឈ្មោះ ឃ សគ តែជនពីរនាក់ទៀតរួមដំណើរបានគេចខ្លួនបាត់រួមទាំងម៉ូតូមួយគ្រឿងម៉ាក C៧០ គុបពណ៌ទឹកសមុទ្រលេខតួ C៧០-៨៣៨២៨៨០ លេខម៉ាស៊ីន C៧០ E៨៤០៨៤៨៦ លេខផ្លាក ២-៦៥២១ កណ ១ ។

-តាមប័ណ្ណសំគាល់ទោចក្រយានយន្ត បង្ហាញឱ្យឃើញថា ម៉ូតូម៉ាកហុងដាគុប C៧០ មានលេខដូចខាងលើជា

កម្មសិទ្ធិរបស់ឈ្មោះ ឆ ផ ។

-ជនរងគ្រោះឈ្មោះ ឆ ផ បានទទួលយកម៉ូតូវិញនៅថ្ងៃទី ០១ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០០ ។

-រាល់ភស្តុតាងខាងលើ បានបង្ហាញឱ្យឃើញថាឈ្មោះ **ម សត** បានចូលរួមជាមួយបក្ខពួកពីរនាក់ទៀត យកម៉ូតូរបស់ជនរងគ្រោះឈ្មោះ ឆ ផ នៅក្នុងលំនៅដ្ឋានដែលស្ថិតនៅភូមិមិត្តភាព ឃុំព្រែកឯង ស្រុកក្បៀនស្វាយ ខេត្តកណ្ដាល វេលាម៉ោងប្រហែល ២៣យប់ ឬ ២៤យប់ ដោយមានការកាច់បំបាក់ចំរឹងដែក និង សោរព្រម ទាំងជន្ទល់ម៉ូតូផង ។

-ភស្តុតាងនេះគួរល្មម និងបញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា ពិតជាមានពិរុទ្ធភាពលើឈ្មោះ **ម សត** ក្នុងបទប្លន់ប្រព្រឹត្ត នៅភូមិមិត្តភាព ឃុំព្រែកឯង ស្រុកក្បៀនស្វាយ ខេត្តកណ្ដាល កាលពីថ្ងៃទី ៣១ ខែ មករា ២០០០ វេលាម៉ោងប្រមាណ ២៣ ទៅ ២៤អាធ្រាត្រ ដូចដែលតំណាងអយ្យការចោទប្រកាន់ប្រាកដមែន ។ បទល្មើសដែលមានចែង និងបញ្ញត្តិឱ្យ ផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩២ ។

មាត្រា ៣៤ មានចែងដូចតទៅ :

១-ជនណាដែលបានលួច ឬ ប៉ុនប៉ង នឹងលួចជនណាម្នាក់ទៀតដោយមានស្ថានទម្ងន់ទោសទាំងនេះ ។

របងផ្ទះធ្វើពីស៊ីម៉ង់កំពស់ប្រហែល ០២ម៉ែត្រកន្លះខាងលើមានចំរឹងលំពែងកំពស់ប្រហែលជាងកន្លះម៉ែត្រ ពេល ម៉ោង ០៤ទៀបភ្លឺទៅមើលម៉ូតូទុកក្នុងរបងបាត់ ។ ពេលដើរមើលរបងបាក់លំពែងពីប្រវែងប្រហែលជាងពីរម៉ែត្រ (ចំរឹងប្រហែល ២០ សង់ទីម៉ែតពីគ្នា) ។

ម៉ូតូទទួលបានវិញនៅថ្ងៃទី ០១ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០០ ។

ទាមទារសំណងចាយវាយរកម៉ូតូ អស់ពីរថ្ងៃមួយយប់អស់ ២០០ដុល្លា ជួយសាំងប៉េអឹមអស់ ២០០ដុល្លាការ ខាតបង់ពេលវេលា ១០០ដុល្លាជួសជុលម៉ូតូបែកស្គុប ៥០ដុល្លា ។ កន្លែងកើតហេតុភូមិមិត្តភាព ឃុំព្រែកឯងចុះពីផ្លូវជាតិ ប្រហែល ៣០០ម៉ែត្រទល់មុខផ្ទះឯកឧត្តម ស ខេង ។

តំណាងអយ្យការបានធ្វើសេចក្ដីសន្និដ្ឋាននាពេលសវនាការ ការប្រព្រឹត្តរបស់ជនជាប់ចោទ បានឆ្លើយសារភាព ចំពោះមុខប៉េអឹម ។ ពេលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ជនជាប់ចោទមានស្មារតីទទួលខុសត្រូវគ្រប់គ្រាន់ ។ ហេតុនេះសុំតំកល់ លិខិតចោទប្រកាន់ ***លេខ ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ*** ទុកជាបានការ ។

មេធាវីការពារឱ្យជនជាប់ចោទរក្សាសិទ្ធិនាពេលសវនាការ បានធ្វើសេចក្ដីសន្និដ្ឋានថា សុំឯកភាពតាមសេចក្ដី សន្និដ្ឋានរបស់តំណាងអយ្យការ ប៉ុន្តែសុំបន្ធូរបន្ថយលើសំណងរដ្ឋប្បវេណីឱ្យបាននៅទាប ព្រោះជនជាប់ចោទគ្មានមុខរបរ គ្មានទីលំនៅ ហើយម៉ូតូអ្នករងគ្រោះទទួលវិញរួចហើយ ។

-ក្រោយពីបានស្ដាប់ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទ

-ក្រោយពីបានស្ដាប់ចម្លើយរបស់ជនរងគ្រោះ និងដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី

-ក្រោយពីបានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារក្ដី

-ក្រោយពីបានស្ដាប់ចម្លើយចុងក្រោយរបស់ជនជាប់ចោទ

-ក្រោយពីបានពិចារណាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់

<u>តុលាការខេត្តកណ្ដាល</u>

<u>យល់ឃើញថា</u>

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ **ចា សត** ជានីតិជនដែលអាចយល់ដឹងបានអំពីអំពើ និងការអន្តរាយដែលកើតចេញពីអំពើរបស់ខ្លួន ។

-ជនជាប់ចោទបានសារភាពថា នៅពេលដែលធ្វើដំណើរទៅកន្លែងហេតុ និងក្រោយពីពេលដែលបានបណ្ដើរម៉ូតូមានចូលរួមពីសំណាក់មនុស្សពីរនាក់ផ្សេងទៀត ។

-ជនជាប់ចោទបានព្យាយាមបិទបាំងនូវសាវតាជនទាំងពីរ ដោយពុំសមហេតុផលថា ខ្លួនមិនបានស្គាល់ជនដែលបានបបួលខ្លួន ជាមួយនិងការរួមដំណើរនោះឡើយ ។

-ជនជាប់ចោទបានព្យាយាមទាំងបំបាំងនូវសកម្មភាពរបស់ខ្លួនក្នុងការចូលរួមប្រព្រឹត្ត នាពេលសវនាការ ប៉ុន្តែនៅចំពោះមុខអយ្យការក្រុងភ្នំពេញឈ្មោះ **ចា សត** បានឆ្លើយច្បាស់ថា ខ្លួនបានជួយលើកម៉ូតូរបស់ជនរងគ្រោះ ដែលបក្ខពួកខ្លួនចូលទៅយក ផ្លោះរបងចេញមកក្រៅ ។

-ការលួចធ្វើដោយអំពើហិង្សា មានអាវុធ ឬ អត់អាវុធ បណ្ដាលឱ្យ ឬ មិនបណ្ដាលឱ្យរងរបួស ។

-ឬការលួចនោះបានធ្វើឡើងដោយមានគ្នាច្រើន ឬ ដោយមានគាស់ទំលុះទំលាយ ត្រូវមានទោសពីបទឧក្រិដ្ឋប្លន់ ហើយត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់គុកជាបទឧក្រិដ្ឋពី ០៣ឆ្នាំ ទៅ ១០ឆ្នាំ ។

២-អំពើលួចប្លន់ ឬ ការបន្លំយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកដទៃ ក្នុងបំណងយកមកធ្វើជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ។

-ជនរងគ្រោះ **ឆ ផ** បានប្ដឹងទាមទារសំណងជម្ងឺចិត្តជូសជុលការអន្តរាយ នៅប្រាក់ចំនួន ៥៥០ដុល្លាអាមេរិកក្នុងនោះមានប្រាក់ចំណាយក្នុងការស្វែងរកម៉ូតូ ២០០ដុល្លា ប្រាក់ចំណាយសម្រាប់ការហូបចុករបស់ប៉ូលីស ដែលបានប្រគល់ម៉ូតូ ២០០ដុល្លា ការខាតបង់ពេលវេលា ១០០ដុល្លា និង ជួសជុលម៉ូតូ ៥០ដុល្លា តុលាការគប្បីពិចារណា និងសម្រេចនូវការទាមទារណាដែលសមហេតុផល និងរាល់ការចំណាយដែលទទួលយកបាន ។

-ឈ្មោះ **ចា សត** ត្រូវបានចាប់ខ្លួនកាលពីថ្ងៃទី ៣១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០០ និង ឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នកាលពីថ្ងៃទី ០២ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០០ ។

<u>**ដោយហេតុនេះសំរេច**</u>

១-ផ្ដន្ទាទោស :

-ឈ្មោះ **ចា សត** ភេទប្រុស អាយុ ២៥ឆ្នាំ កំណត់ដាក់ពន្ធនាគារចំនួន ០៤ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចាប់ខ្លួនថ្ងៃទី ៣១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០០ ពីបទប្លន់ប្រព្រឹត្តនៅភូមិមិត្តភាព ឃុំព្រែកឯង ស្រុកក្បៀនស្វាយ ខេត្តកណ្ដាលកាលពីថ្ងៃទី ៣១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០០ ។

២-វត្ថុតាងមាន :

-មេសោម៉ាកសូឡិច ០១

-កូនសោ ០១

ត្រូវប្រគល់ឱ្យឈ្មោះ **ចា សត** វិញ ។

៣-បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះ **ចា សត** សងសំណងជូសជុលការអន្តរាយនៅប្រាក់រៀលស្មើនឹងប្រាក់ ១០០ដុល្លាអាមេរិកទៅឱ្យឈ្មោះ **ឆ ផ** សុំលើសពីនេះបដិសេធចោល ។

ករណីរឹងទទឹងត្រូវដាក់គុកបង្ខំលើរូបរាងកាយតាមច្បាប់ ស្ដីពីការដាក់គុកបង្ខំលើរូបរាងកាយ ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ។

៤-សាលក្រមនេះប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទ ជនរងគ្រោះ បើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍រយៈពេល ០២ខែ គិតពីថ្ងៃនេះតទៅ ។

ចៅក្រមជំនុំជំរះ

[redacted]

សេចក្តីនេះព្រះករុណា ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាទ្រង់បានបង្គាប់មកមន្ត្រីទទួលបន្ទុកអនុវត្តសាលក្រម និង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ និងកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ ត្រូវអនុវត្តសាលក្រមឱ្យបានសម្រេចបើមានសំណូមពរត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

កណ្តាល, ថ្ងៃទី ៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០០

បានឃើញ
ប្រធានតុលាការ

[redacted]

ក្រឡាបញ្ជី

[redacted]

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការក្រុងភ្នំពេញ
សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ
លេខ ១៦០២ ចុះថ្ងៃទី ១៩
ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១
សាលក្រម
លេខ ៨៨ "ច" ចុះថ្ងៃទី ០៨
ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០២

សាលក្រមនេះបានចូលជាស្ថាពរហើយនៅថ្ងៃទី ២៣ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៣
ដោយគូភាគីពុំបានចូលមក ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងច្បាប់ ។
ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៣ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៣
ក្រឡាបញ្ជី
[redacted]

នាមនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការក្រុងភ្នំពេញ

បង្កើតឡើងតាមច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី នៃរដ្ឋកម្ពុជា ដែលប្រកាសឱ្យប្រើតាមក្រឹត្យលេខ ០៦ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៣ ។

បានបើកសវនាការជាសាធារណៈ នៅសាលាជំរះក្តីតុលាការក្រុងភ្នំពេញកាលពីថ្ងៃទី ០៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០២ ដែលមានសមាសភាពចូលរួម :

ចៅក្រមជំនុំជំរះ

លោក [redacted] ចៅក្រមតុលាការក្រុងភ្នំពេញ

តំណាងអយ្យការ

លោក [redacted] ព្រះរាជអាជ្ញារងអមតុលាការក្រុងភ្នំពេញ

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ

លោក [redacted] ក្រឡាបញ្ជីតុលាការក្រុងភ្នំពេញ

មេធាវីការពារ

លោក [redacted] មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ

ដើម្បីជំនុំជំរះ

លើសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ : ១៦០២ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ដែលមានជនជាប់ចោទពីរនាក់ :

-ឈ្មោះ **ទ្ធិ** ៖ ភេទប្រុស អាយុ ១៧ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរនៅផ្ទះ កើតនៅផ្ទះលេខ ៦ សង្កាត់ផ្សារកណ្តាល I ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ទីលំនៅមុនពេលចាប់ខ្លួន ផ្ទះលេខ ៦ ផ្លូវ ១៤៤ សង្កាត់ផ្សារកណ្តាល I ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ នៅលីវ ឪពុកឈ្មោះ **ទ្ធិ អ** (រ) ម្តាយឈ្មោះ **ឃ ឈ** (រ) ទោសពីមុន *គ្មាន* ចាប់ខ្លួនថ្ងៃទី ១៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ។

-ឈ្មោះ **ទ ទ** ភេទប្រុស អាយុ ២៩ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរកម្មករកាណូត កើតនៅភូមិរកាពុក ឃុំគ្រពាំងក្រសាំង ស្រុកបាទី ខេត្តតាកែវ សាសនាព្រះពុទ្ធ ទីលំនៅ មុនពេលចាប់ខ្លួនស្នាក់នៅលើកាណូត សង្កាត់ផ្សារកណ្តាល ១ ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ប្រពន្ធឈ្មោះ **ស ទា** លែងលះគ្នាមានកូន ០១នាក់ ឪពុកឈ្មោះ **ទ ទ** (រ) ម្តាយ ឈ្មោះ **ខ ឈ** (រ) ទោសពីមុន *គ្មាន* ចាប់ខ្លួនថ្ងៃទី ១៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ។

ត្រូវចោទពី "**បទប្លន់**" ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ បទល្មើសដែលមានចែង និងផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

-បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរលេខ : ១៦៥៧ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០២ របស់តំណាងអយ្យការក្រុងភ្នំពេញ ។

-បានឃើញដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជំរះលេខ : ៤០៤៧ តព្រ ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០២ របស់ចៅក្រមអង្កេតតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ។

-បានឃើញដីកាចាត់តាំងចៅក្រមជំនុំជំរះលេខ : ៦២៩៧ តព្រ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០២ របស់ប្រធានតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ។

-តំណាងអយ្យការបានធ្វើនូវសេចក្តីសន្និដ្ឋានចោទប្រកាន់ទោសលើឈ្មោះ **ម ម** និង ឈ្មោះ **ទ្ធិ រ** តាមដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរលេខ : ១៦៥៧ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ តាមមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

នាពេលសវនាការ

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ **ម ម** បានឆ្លើយថា ខ្ញុំមានមុខរបរមុនចាប់ខ្លួន ជាអ្នកបកប្រែភាសាអង់គ្លេសអោយភ្ញៀវទេសចរណ៍បរទេសនៅលើកាណូតទេសចរណ៍នៅមុខវាំងឈ្មោះ **ម៉ារីយ៉ា** ។

នៅថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ម៉ោង ០៤ និង ៣៥ នាទីល្ងាច ខ្ញុំបានទៅដើរលេងមុខវាំងមាត់ទន្លេក៏បានជួបជាមួយជនរងគ្រោះ ជាជនបរទេសជនជាតិជប៉ុនកំពុងអង្គុយលេង ពេលនោះជនបរទេសនោះបាននិយាយជាភាសាអង់គ្លេសមកកាន់ខ្ញុំ អោយជួយជូនវាជិះកាណូតទេសចរណ៍ ដើរលេងនៅត្រើយម្ខាងពីមុខវាំង ដោយវាចង់ទៅមើលទេសភាព និងថតរូបនៅត្រើយម្ខាងពេលល្ងាច ។ ដោយខ្ញុំទំនេរក៏ព្រមជូនវាទៅ ពេលឡើងជិះទូកកាណូតនោះជនបរទេសនោះ ក៏បានហៅឈ្មោះ **ទ្ធិ រ** ភេទប្រុស អាយុប្រហែល ១៧ឆ្នាំ និង ឈ្មោះ **ម** ភេទប្រុស អាយុប្រហែល ២៣ឆ្នាំ ដែលនៅលេងក្បែរនោះដែរអោយឡើងជិះទូកទៅត្រើយម្ខាងដើរលេងដែរ នៅលើទូកខ្ញុំជជែកនិយាយភាសាអង់គ្លេសពីនេះពីនោះ ជាមួយជនបរទេសនោះ ឯឈ្មោះ **ម** ជនបរទេសនោះ អោយកាមេរ៉ាថតរូបរហូតដល់ត្រើយ ។ លុះដល់លើគោក ជនបរទេសនោះទារយកកាមេរ៉ាពីឈ្មោះ **ម** ថតម្តង ថតអស់ចិត្តក៏ហុចអោយឈ្មោះ **ម** ថតវិញ ។ លុះដល់ម៉ោង ០៧យប់ ជនបរទេសនោះ ក៏យកកាមេរ៉ាដាក់ចូលក្នុងកាបូបស្ពាយ រួចក៏ហុចអោយឈ្មោះ **ទ្ធិ រ** ស្ពាយដើរពីក្រោយជាមួយឈ្មោះ **ម** ។ ចំណែកខ្ញុំដើរខាងមុខជាមួយជប៉ុនជនរងគ្រោះនោះ ។ ពេលកំពុងដើរជាមួយជនរងគ្រោះខ្ញុំពុំបានដឹងថាឈ្មោះ **ទ្ធិ រ** យកកាបូបកាមេរ៉ារត់ទៅបាត់នោះទេ លុះពួជប៉ុននោះនិយាយសួរខ្ញុំទើបបានដឹងថា ឈ្មោះ **ទ្ធិ រ** បានយកកាបូបកាមេរ៉ារត់ទៅបាត់ហើយ ម្យ៉ាងទៅពេលនោះយប់ងងឹតបន្តិចទៅហើយពេលនោះក៏បាត់ឈ្មោះ **ទ្ធិ រ** ដែរ ។ ពេលនោះខ្ញុំក៏ប្រាប់ជនបរទេសនោះថា ឈ្មោះ **ទ្ធិ រ** ប្រហែលជាឈប់ទិញបារីហើយ ។

លុះពេលប្រហែលមួយម៉ោងក្រោយមកទៀតឈ្មោះ **ម** ក៏បញ្ជាអោយខ្ញុំជួយចាប់ជនរងគ្រោះ ដើម្បីអោយវាងាយស្រួលឆែក និង លូកហោប៉ៅដកយកសំភារះផ្សេងៗ ដែលនៅជាប់ខ្លួនជនរងគ្រោះ ពេលនោះខ្ញុំប្រកែកជំទាស់មិនយល់ព្រមធ្វើតាមបញ្ជារបស់វាទេ ម្យ៉ាងទៀតជាអំពើខុសច្បាប់នឹងខ្ញុំពុំដែលធ្វើអំពើខុសច្បាប់ពីមុនៗមកទេ ដោយឃើញខ្ញុំប្រកែកដូច្នេះឈ្មោះ **ម** ក៏គំរាមធ្វើបាប និង ដេញវ៉ៃខ្ញុំដោយភ័យខ្លាចវាគុំធ្វើបាប និង វ៉ៃខ្ញុំក៏ស្ទូតដើរអោយលឿនជាមួយជនរងគ្រោះ ប៉ុន្តែត្រូវឈ្មោះ **ម** ដេញតាមទាន់ ហើយចាប់ជនរងគ្រោះ ដោយជនរងគ្រោះក៏ខំរើបំរះដែរពេលនោះខ្ញុំក៏ឈប់ជួយជនរងគ្រោះកុំអោយឈ្មោះ **ម** ធ្វើបាប និង យកសំភារះគេ ប៉ុន្តែនៅមិនឈ្នះឈ្មោះ **ម** ទៀតពីព្រោះថាវាមានមាឌធំជាងបន្តិច ទីបំផុតឈ្មោះ **ម** ក៏ដកកាបូបពីខ្លួនជនរងគ្រោះបានកាបូបស្ពាយ និង សំភារះមួយចំនួនហើយរត់គេចបាត់តែម្តង ។ ចំពោះចម្លើយនៅចំពោះមុខសមត្ថកិច្ចប៉ូលីស និង នៅតុលាការ ខ្ញុំសូមបដិសេធ ពីព្រោះមានការបង្ខិតបង្ខំគំរាមវ៉ៃនៅប៉ូលីស និងខ្ញុំខ្លាចប៉ូលីសធ្វើបាប ពេលនៅតុលាការចេះតែឆ្លើយទៅ ។ គឺបដិសេធត្រង់ថា

ខ្ញុំពុំបានចូលរួមប្លន់យកសំភារៈជនបរទេសទេ ហើយក៏ពុំបានចូលរួមចាប់ដៃ ចាប់ជនរងគ្រោះអោយឈ្មោះ ម ដកហូតសំភារៈពីជនរងគ្រោះដែរ គឺនៅពេលនោះមានតែខ្ញុំប្រកែក និង ចូលទៅជួយទៅវិញទេ ។ ចំពោះ ម និង ឈ្មោះ ទ្និ រ ពីមុនៗពុំបានស្គាល់គ្នាដើរជាមួយគ្នាទេ ប៉ុន្តែចំពោះឈ្មោះ ម ខ្ញុំធ្លាប់ឮធ្លាប់ដឹងថា វាជាជើងល្អនៅមាត់ទន្លេមុខវាំង ហើយអ្នកទាំងពីរក៏ពុំមែនជាមិត្តភក្តិនឹងខ្ញុំដែរ ។

ចំពោះការចោទប្រកាន់មកលើខ្ញុំថា បានប្លន់យកសំភារៈរបស់ជនបរទេសនោះ ខ្ញុំសូមបដិសេធ ពីព្រោះពុំបានប្រព្រឹត្ត និង ពុំបានចូលរួមគំនិតជាមួយឈ្មោះ ម ទេ ។

ដោយឡែកចំពោះឈ្មោះ ទ្និ រ នេះ ពេលដើរលេងជាមួយជនរងគ្រោះ ខ្ញុំគ្រាន់តែដឹងថា វាត្រូវជនរងគ្រោះពឹងអោយជួយកាន់ និង ស្ពាយកាបូបដាក់កាមេរ៉ា ពេលត្រឡប់មកវិញ ហើយឆ្លៀតពេលជនបរទេសនោះប្រហែសភ្លេចខ្លួន វាក៏លួចយករួចរត់គេចខ្លួនមកមុនបាត់ គ្មានពីណាចូលរួមជាមួយវាទេ ។

ចំពោះសំភារៈទាំងអស់ដែលឈ្មោះ ទ្និ រ និងឈ្មោះ ម លួច និងប្លន់យកនោះ សមត្ថកិច្ចប៉ូលីសបានប្រគល់អោយជនរងគ្រោះវិញអស់ហើយ ។

-ក្រឡាបញ្ជីបានអានកំណត់ហេតុសួរចម្លើយជនជាប់ចោទឈ្មោះ ម ម ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ នៅចៅក្រមស៊ើប ។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ទ្និ រ បានឆ្លើយថា ខ្ញុំពុំបានមានគំនិតប្លន់យកសំភារៈ គឺកាបូប និង កាមេរ៉ារបស់ជនរងគ្រោះជាមួយឈ្មោះ ម ម និងឈ្មោះ ម ទេ ពីព្រោះខ្ញុំជាមួយឈ្មោះ ម ម និង ម ពុំដែលស្គាល់គ្នា រាប់អានគ្នា ឬមិត្តភក្តិគ្នាពីមុនមកទេ គឺជួបគ្នាដោយចៃដន្យនៅមាត់ទន្លេនៅថ្ងៃកើតហេតុ ។ ចំពោះការចោទប្រកាន់ខ្ញុំ ថាបានចូលរួមគ្នាប្លន់យកកាមេរ៉ាជនបរទេសជាមួយឈ្មោះ ម ម និង ឈ្មោះ ម គឺខ្ញុំសូមបដិសេធ ពីព្រោះក្នុងរឿងនេះ ពេលដើរលេងទៅត្រើយម្ខាង គឺជនបរទេសនោះបានហុចកាបូប ដែលមានដាក់កាមេរ៉ាមួយគ្រឿងក្នុងនោះអោយខ្ញុំជួយកាន់ អោយដោយឈ្មោះ ម ម ដើរនៅខាងមុខជាមួយជនបរទេស រីឯឈ្មោះ ម ដើរបន្ទាប់មកខាងក្រោយ ហើយខ្ញុំដើរតាមពីក្រោយ ។ លុះដល់កន្លែងស្ងាត់បន្តិច ខ្ញុំក៏លួចរត់គេចពីពួកគេទាំងអស់តែម្តង ដោយឈ្មោះ ម ម ឈ្មោះ ម និង ជនបរទេសនោះពុំបានដឹងផង ។ កាមេរ៉ានោះ ខ្ញុំបានប្រគល់អោយម្ចាស់ទៅវិញហើយ ពេលសមត្ថកិច្ចចាប់ខ្ញុំបាន ។ ចំពោះការលួចយកកាមេរ៉ារបស់ជនបរទេសនោះ គឺឈ្មោះ ម ម និង ឈ្មោះ ម ពុំបានដឹង និង បានចូលរួមជាមួយខ្ញុំទេ ។ ខ្ញុំពុំបានប្លន់គេទេ គ្រាន់តែលួចយករបស់គេប៉ុណ្ណោះ ។

-ក្រឡាបញ្ជីបានអានកំណត់ហេតុសួរចម្លើយ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ នៅចៅក្រមអង្កេត ។

-ក្រឡាបញ្ជីបានអានកំណត់ហេតុសាកសួរបំភ្លឺរបស់ជនរងគ្រោះឈ្មោះ W Y N ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ និង ថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ។

-ក្រឡាបញ្ជីបានអានកំណត់ហេតុប្រគល់សំភារៈ ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១

-ក្រឡាបញ្ជីបានអានរបាយការណ៍ ករណីបង្ក្រាបមុខសញ្ញាចោរប្លន់ ជនបរទេសរបស់អធិការដ្ឋាននគរបាលខណ្ឌដូនពេញ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ។

-ក្រឡាបញ្ជីបានអានរបាយការណ៍លេខ : ០៩២ ស.ណ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ របស់ការិយាល័យប៉ូលីសជនបរទេស នៃស្នងការដ្ឋាននគរបាលក្រុងភ្នំពេញ ។

-តំណាងអយ្យការបានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានទោសថា ឆ្លងតាមការជជែកដេញដោលនាពេលនេះ ឃើញថាជនជាប់ចោទទាំងពីរបានឆ្លើយដោះសារពុំព្រមឆ្លើយសារភាពនូវការពិត ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តលើជនរងគ្រោះមិនតែប៉ុណ្ណោះបានឆ្លើយបដិសេធនូវចម្លើយ នៅចំពោះមុខសមត្ថកិច្ចប៉ូលីសយុត្តិធម៌ និងនៅស្ថាប័នតុលាការទៀត ។ ឆ្លងតាមការ

ពិនិត្យពីពាក្យបណ្ដឹងជនរងគ្រោះ ពិនិត្យលើរបាយការណ៍របស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ និងលើចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទទាំងពីរនៅចំពោះមុខសមត្ថកិច្ចនគរបាលយុត្តិធម៌ និង នៅចំពោះមុខតុលាការ ព្រមទាំងផ្អែកលើសំភារៈវត្ថុតាងផ្សេងៗ តំណាងអយ្យការយល់ឃើញថា កាលពីថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ ម៉ោង ០៨យប់ នៅត្រើយម្ខាងនៃមាត់ទន្លេមុខវាំងពិតជាមានអំពើប្លន់យកសំភារៈលើជនរងគ្រោះ ដែលជាជនបរទេសឈ្មោះ W Y N ពិតប្រាកដមែន ដែលប្រព្រឹត្តដោយជនជាប់ចោទទាំងពីរនេះ ។

ដូច្នេះក្នុងនាមតំណាងអយ្យការ សូមរក្សានូវការចោទប្រកាន់ទោសលើឈ្មោះ ម ម និង ឈ្មោះ ទ្វិ ៖ ពីបទប្លន់ដដែល ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ តាមមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

ដោយឡែកចំពោះឈ្មោះ ម តំណាងអយ្យការសូមធ្វើការបង្គង់បណ្ដឹងអាជ្ញាទុកមួយអន្លើសិនរង់ចាំមានសាវតារជាតិ ។

-មេធាវីលោក[redacted] សុខា បានឆ្លើយថា ឆ្លងតាមការសួរដេញដោលលើកូនក្ដីខ្ញុំទាំងពីរ ខ្ញុំបាទសូមសន្និដ្ឋានចំពោះកូនក្ដីខ្ញុំឈ្មោះ ទ្វិ ៖ ថា នាពេលសវនាការឈ្មោះ ម ម បានបញ្ជាក់ថា ពុំបានប្រព្រឹត្តអំពើប្លន់ជាមួយឈ្មោះ ទ្វិ ៖ និងឈ្មោះ ម ទេ គឺឈ្មោះ ម និងឈ្មោះ ទ្វិ ៖ ខ្លួនពុំដែលស្គាល់គ្នាពីមុនមកទេ ទើបនិងស្គាល់នៅថ្ងៃកើតហេតុហើយការចាប់ជនរងគ្រោះ ដកហូតយកសំភារៈពីក្នុងខ្លួនជនរងគ្រោះនោះគឺ ឈ្មោះ ម តែម្នាក់ឯងប៉ុណ្ណោះ ។ ចំពោះឈ្មោះ ទ្វិ ៖ ពុំបានចូលរួមជាមួយឈ្មោះ ម ចាប់ជនរងគ្រោះដោះយកសំភារៈទេ តែឈ្មោះ ទ្វិ ៖ បានលួចយកកាមេរ៉ាដែលជនរងគ្រោះពឹងអោយជួយស្ពាយ ដោយរត់គេចចេញពីជនរងគ្រោះ និងឈ្មោះ ម ម មកមុនមិនដឹងទៅណា ។ ក្រោយពេលឈ្មោះ ទ្វិ ៖ លួចយកកាមេរ៉ា ដែលជនរងគ្រោះពឹងអោយឈ្មោះនេះស្ពាយរត់គេចយកមកមុនប្រហែលកន្លះម៉ោង ក្រោយមកឈ្មោះ ម ក៏គំរាមមកលើឈ្មោះ ម ម អោយជួយចាប់ជនរងគ្រោះ ដែលកំពុងដើរជាមួយគ្នាដើម្បីងាយស្រួលឈ្មោះ ម ចូលមកដោះយកសំភារៈ និង កាបូបស្ពាយរបស់ជនរងគ្រោះ ប៉ុន្តែឈ្មោះ ម ម ពុំយល់ព្រមតាមបញ្ជារបស់ឈ្មោះ ម ហើយនៅពេលដែលឃើញឈ្មោះ ម ចូលមកចាប់ជនរងគ្រោះប្រតាយប្រតប់ដោះយកសំភារៈក៏ឈ្មោះ ម ម ចូលមកជួយជនរងគ្រោះ ដើម្បីកុំអោយ ម ធ្វើបាប និង ដោះយកសំភារៈ ប៉ុន្តែនៅជួយពុំឈ្នះពីព្រោះឈ្មោះ ម មានមាឌធំ ហើយឈ្មោះ ម បានដោះយកសំភារៈពីជនរងគ្រោះបានអស់ហើយ ហើយរត់គេចទៅបាត់ ។ នេះជាអង្គហេតុដែលកូនក្ដីខ្ញុំបាទបានឆ្លើយនៅពេលសវនាការនេះ ។ ដោយឡែកចំពោះឈ្មោះ ទ្វិ ៖ បានឆ្លើយថា ខ្លួនពុំបានប្លន់យកកាមេរ៉ាជនបរទេសនោះទេ គឺខ្លួនគ្រាន់តែបានលួចយកកាមេរ៉ាដែលជនបរទេសនោះពឹងអោយជួយស្ពាយប៉ុណ្ណោះ ហើយកាបូបនេះ គឺខ្លួនធ្វើតែម្នាក់ឯងប៉ុណ្ណោះ ពុំមានឈ្មោះ ម ម និង ឈ្មោះ ម បញ្ជា ឬ ចូលរួមគំនិតទេ គឺពេលខ្ញុំលួចយកកាមេរ៉ានោះ គឺឈ្មោះ ម ម និងឈ្មោះ ម ដើរពីខាងមុខជាមួយជនរងគ្រោះ និង ឈ្មោះ ម ដើរខាងក្រោយពុំបានដឹងផង ។

ម្យ៉ាងបើនិយាយធាតុចេតនារបស់កូនក្ដីខ្ញុំបាទទាំងពីរ គឺម្នាក់ៗសុទ្ធតែឆ្លើយបដិសេធចម្លើយនៅប៉ូលីសពីព្រោះមានការគំរាមបង្ខិតបង្ខំរឺធ្វើបាប ។ ហើយនៅតុលាការមានប៉ូលីសអង្គុយក្បែរទៀត ។

ដូច្នេះក្នុងនាមខ្ញុំជាមេធាវីការពារជនជាប់ចោទទាំងពីរ សូមតុលាការមេត្តាលើកលែងការចោទប្រកាន់កូនក្ដីខ្ញុំឈ្មោះ ម ម ពីបទប្លន់ ហើយចំពោះឈ្មោះ ទ្វិ ៖ សូមតុលាការកែប្រែបទល្មើសពីប្លន់មកលួចវិញ ដោយឈរលើគតិច្បាប់ ។ ម្យ៉ាងកូនក្ដីខ្ញុំឈ្មោះ ទ្វិ ៖ ជាអនីតិជន ហើយការឃុំខ្លួនក៏ហួសនីតិវិធី និងគ្នាទើបតែប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាលើកដំបូង ។ រីឯឈ្មោះ ម ម ក៏ដូច្នេះដែរ គឺជាអ្នកមានចំណេះដឹងគួរសម ការឃុំខ្លួនហួសនីតិវិធី ។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ម ម បាននិយាយសំដីចុងក្រោយថា សុំតុលាការមេត្តាលើកលែងការចោទប្រកាន់ទោស ពីព្រោះខ្លួនពុំបានប្រព្រឹត្តអំពើប្លន់អ្វីទេ និងដោះលែងអោយមានសេរីភាពវិញជួបជុំបងប្អូន ។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ទ្វ រ បាននិយាយសំដីចុងក្រោយថា សុំតុលាការមេត្តាបន្ធូរបន្ថយទោសអោយផង ពីព្រោះខ្លួនបានដឹងកំហុសហើយ ។

តុលាការក្រុងភ្នំពេញ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទទាំងពីរ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ការអានចម្លើយជនរងគ្រោះ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ការអានរបាយការណ៍មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌

-ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារភស្តុតាងនានា

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានតំណាងអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានមេធាវី

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសំដីចុងក្រោយជនជាប់ចោទ

-ក្រោយពីបានពិនិត្យពិចារណាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

យល់ឃើញថា

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ម ម និងឈ្មោះ ទ្វ រ បានត្រូវចោទ **ពីបទប្លន់** "លួចកាមេរ៉ា និង សំភារៈ" ពីជនបរទេស ក្នុងកាលៈទេសៈផ្សេងគ្នា នៅថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ នៅត្រើយម្ខាងនៃមាត់ទន្លេមុខវាំង មុនក្រោយកន្លះម៉ោង ។

-នៅថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ម៉ោងប្រមាណ ០៧យប់ ពេលដែលឈ្មោះ ម ម ឈ្មោះ ម កំពុងដើរជាមួយជនរងគ្រោះ គឺឈ្មោះ ម ម ដើរជាមួយជនរងគ្រោះនៅខាងមុខ រីឯឈ្មោះ ម ដើរខាងក្រោយជាបន្ទាប់ជាមួយឈ្មោះ ទ្វ រ ដែលស្តាយកាបូបដាក់កាមេរ៉ាចំនួន ០១គ្រឿងផងនោះ គឺឆ្លៀតពេលឈ្មោះ ម ម ឈ្មោះ ម និងជនរងគ្រោះកំពុងដើរភ្លេចខ្លួនឈ្មោះ ទ្វ រ ក៏ឆ្លៀតពេលស្តាយកាមេរ៉ា ដែលជារបស់ជនរងគ្រោះយករត់គេចខ្លួនបាត់ពីអ្នកទាំងបីបាត់មិនដឹងទៅណា ។

-តាមចម្លើយជនជាប់ចោទឈ្មោះ ម ម និង ឈ្មោះ ទ្វ រ បញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា ពួកខ្លួន និងឈ្មោះ ម ដែលស្គាល់គ្នាពីមុនមកនេះ ហើយនៅថ្ងៃកើតហេតុក៏ពួកខ្លួនទាំង ៣ ពុំបានសមគំនិតគ្នាទេ គំរោងការប្លន់យកសំភារៈរបស់ជនរងគ្រោះនោះដែរ គឺពេលកំពុងដើរឈ្មោះ ទ្វ រ ដែលជនរងគ្រោះពឹងឱ្យជួយស្តាយកាបូបកាមេរ៉ាក៏ឆ្លៀតយករត់គេចបាត់ ដោយខ្លួនឯងម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ ពុំមានការសមគំនិត និងបញ្ជា ឬ ចូលរួមពីឈ្មោះ ម ម និង ឈ្មោះ ម ទេ ដែលនេះបញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា ឈ្មោះ ទ្វ រ ពុំមានពាក់ព័ន្ធក្នុងអំពើប្លន់ទេ តែជាអំពើលួចសុទ្ធសាធ គប្បីកែប្រែបទប្លន់មកលួចវិញ ។

-ក្នុងរយៈពេលក្រោយកន្លះម៉ោងពីឈ្មោះ ទ្វ រ លួចយកកាបូបស្តាយមានកាមេរ៉ា ក្នុងនោះរត់គេចខ្លួនបាត់មកស្រាប់តែឈ្មោះ ម បញ្ជាឱ្យឈ្មោះ ម ម ជួយខ្លួនក្នុងការចាប់ជនរងគ្រោះ ដើម្បីខ្លួនបានដោះយកសំភារៈ និង កាបូបស្តាយមួយផ្សេងរបស់ជនរងគ្រោះ ដោយភ័យខ្លាចឈ្មោះ ម រៃធ្វើបាបឈ្មោះ ម ម ក៏យល់ព្រមជួយចាប់ជនរងគ្រោះ

ហើយឈ្មោះ ម ក៏ចូលមកដោះយកសំភារៈ និង កាបូបពីជនរងគ្រោះ ហើយរត់គេចបាត់តែម្តង ដែលនេះជាអំពើហឹង្សា ចាប់ជនរងគ្រោះដោះយកសំភារៈ ដោយចេតនាក្នុងអំពើប្លន់ពិតប្រាកដមែន ។

-គប្បីកែប្រែបទចោទពីបទប្លន់មកជាបទលួចវិញ លើជនជាប់ចោទឈ្មោះ ទ្ធិ រ ហើយពិរុទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ លើឈ្មោះ ម ម ពីបទប្លន់ ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ។

-ជនជាប់ចោទទាំងនេះ ជាយុវវ័យក្មេងៗពុំមានការអប់រំ ខ្វះការយល់ដឹង ហើយពុំធ្លាប់មានទោសពីមុនឡើយ គប្បីផ្តល់ស្ថានសំរាលទោសតាមមាត្រា ៦៨ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

-សំភារៈជនរងគ្រោះបានទទួលរួចហើយ តុលាការគប្បីពុំពិចារណា ។

ហេតុនេះខ្មែរសម្រេច

១-កែប្រែបទចោទលើឈ្មោះ ទ្ធិ រ ភេទប្រុស អាយុ ១៧ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ ដែលបានចោទប្រកាន់ពីបទប្លន់ តាមមាត្រា ៣៤ មកជាបទលួច តាមមាត្រា ៤៣ វិញ តាមអំណាចមាត្រា ១០៥ នៃច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធី ព្រហ្មទណ្ឌ ។

២-ផ្តន្ទាទោសលើឈ្មោះ ទ្ធិ រ ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់រយៈពេល ១៨ខែ (ដប់ប្រាំបីខែ) គិតពីថ្ងៃឃុំខ្លួន ថ្ងៃទី ២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ពីបទចោរកម្ម ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ តាមមាត្រា ៤៣ និងមាត្រា ៦៨ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

៣-ផ្តន្ទាទោសលើឈ្មោះ ម ម ភេទប្រុស អាយុ ២៩ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់រយៈពេល ០៤ឆ្នាំ (បួនឆ្នាំ) គិតពីថ្ងៃឃុំខ្លួន ថ្ងៃទី ២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ពីបទប្លន់ ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ តាមមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

៤-ទុកសិទ្ធិអោយជនរងគ្រោះប្តឹងទារសំណងផ្សេងៗនៅពេលក្រោយបាន ។

៥-សាលក្រមនេះជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈនៅចំពោះមុខជនជាប់ចោទ កំបាំងមុខជនរងគ្រោះ ចំពោះមុខមេធាវីជនជាប់ចោទ សម្រេចបើកផ្លូវប្តឹងទាស់ និង ឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

ចៅក្រមជំនុំជំរះ

[redacted]